

PROCEDURA

WEWNĘTRZNA PROCEDURA W ZAKRESIE PRZECIWDZIAŁANIA PRANIU PIENIĘDZY ORAZ FINANSOWANIU TERRORYZMU W KANTORZE:

Metale Szlachetne sp. z o.o. z siedzibą w Radzyminie, REGON: 522791693, NIP:
1251736265, wpisaną do rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego numer
KRS: 0000986187

Rozdział I

Postanowienia ogólne

1. Realizując obowiązki wynikające z:
 - Ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (Dz. U. z dnia 12 kwietnia 2018 r. poz. 723; t.j. Dz. U. 2021 poz. 1132);
 - Rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 4.10.2018 r. w sprawie przekazywania informacji o transakcjach oraz formularza identyfikującego instytucję obowiązaną, ustala się następujące zasady oraz tryb postępowania w celu przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu, w tym obowiązki Kantoru w zakresie: czynności lub działań podejmowanych w celu ograniczenia ryzyka prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu i właściwego zarządzania zidentyfikowanym ryzykiem prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu; zasad rozpoznawania i oceny ryzyka prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu związanego z danymi stosunkami gospodarczymi lub transakcją okazjonalną, w tym zasad weryfikacji i aktualizacji uprzednio dokonanej oceny ryzyka prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu; środków stosowanych w celu właściwego zarządzania rozpoznany ryzykiem prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu związanym z danymi stosunkami gospodarczymi lub transakcją okazjonalną; zasad stosowania środków bezpieczeństwa finansowego; zasad przechowywania dokumentów oraz informacji; zasad wykonywania obowiązków obejmujących przekazywanie Generalnemu Inspektorowi informacji o transakcjach oraz zawiadomieniach: zasad upowszechniania wśród pracowników instytucji obowiązanej wiedzy z zakresu przepisów o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu; zasad zgłaszania przez pracowników rzeczywistych lub potencjalnych naruszeń przepisów z zakresu przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu; zasad kontroli wewnętrznej lub nadzoru zgodności działalności instytucji obowiązanej z przepisami o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu oraz zasadami postępowania określonymi w wewnętrznej procedurze. Zasad odnotowywania rozbieżności między informacjami zgromadzonymi w Centralnym Rejestrze Beneficjentów Rzeczywistych a informacjami o beneficjentach rzeczywistych klienta ustalonymi w związku ze stosowaniem ustawy; zasad dokumentowania utrudnień stwierdzonych w związku z weryfikacją tożsamości beneficjenta rzeczywistego oraz czynności podejmowanych w związku z identyfikacją jako beneficjenta rzeczywistego osoby fizycznej zajmującej wyższe stanowisko kierownicze.
2. Ilekroć w niniejszej procedurze jest mowa o: kantorze - rozumie się przez to: kantor w zakresie kupno i sprzedaż złota dewizowego i platyny dewizowej oraz pośrednictwo w ich kupnie i sprzedaży.
3. beneficjencie rzeczywistym – rozumie się przez to każdą osobę fizyczną sprawującą bezpośrednio lub pośrednio kontrolę nad klientem poprzez posiadane uprawnienia, które wynikają z okoliczności prawnych lub faktycznych, umożliwiające wywieranie decydującego wpływu na czynności lub działania podejmowane przez klienta, lub każdą osobę fizyczną, w imieniu której są nawiązywane stosunki gospodarcze lub jest przeprowadzana transakcja okazjonalna, w tym: a)

w przypadku osoby prawnej innej niż spółka, której papiery wartościowe są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym podlegającym wymogom ujawniania informacji wynikającym z przepisów prawa Unii Europejskiej lub odpowiadających im przepisów prawa państwa trzeciego: – osobę fizyczną będącą udziałowcem lub akcjonariuszem, której przysługuje prawo własności więcej niż 25% ogólnej liczby udziałów lub akcji tej osoby prawnej, – osobę fizyczną dysponującą więcej niż 25% ogólnej liczby głosów w organie stanowiącym tej osoby prawnej, także jako zastawnik albo użytkownik, lub na podstawie porozumień z innymi uprawnionymi do głosu, – osobę fizyczną sprawującą kontrolę nad osobą prawną lub osobami prawnymi, którym łącznie przysługuje prawo własności więcej niż 25% ogólnej liczby udziałów lub akcji lub które łącznie dysponują więcej niż 25% ogólnej liczby głosów w organie stanowiącym tej osoby prawnej, także jako zastawnik albo użytkownik, lub na podstawie porozumień z innymi uprawnionymi do głosu, – osobę fizyczną sprawującą kontrolę nad osobą prawną poprzez posiadanie uprawnień, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 37 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2021 r. poz. 217), lub – osobę fizyczną zajmującą wyższe stanowisko kierownicze w przypadku udokumentowanego braku możliwości ustalenia lub wątpliwości co do tożsamości osób fizycznych określonych w tiret pierwszym–czwartym oraz w przypadku niestwierdzenia podejrzenia prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, b) w przypadku trustu: – założyciela, – powiernika, – nadzorcę, jeżeli został ustanowiony, – beneficjenta lub – w przypadku gdy osoby fizyczne czerpiące korzyści z danego trustu nie zostały jeszcze określone – grupę osób, w których głównym interesie powstał lub działa trust, – inną osobę sprawującą kontrolę nad trustem, – inną osobę fizyczną posiadającą uprawnienia lub wykonującą obowiązki równoważne z określonymi w tiret pierwszym piątym, c) w przypadku osoby fizycznej prowadzącej działalność gospodarczą, wobec której nie stwierdzono przesłanek lub okoliczności mogących wskazywać na fakt sprawowania kontroli nad nią przez inną osobę fizyczną lub osoby fizyczne, przyjmuje się, że taka osoba fizyczna jest jednocześnie beneficjentem rzeczywistym;”

4. członkach rodziny osoby zajmującej eksponowane stanowisko polityczne – rozumie się przez to:

- małżonka lub osobę pozostającą we wspólnym pożyciu z osobą zajmującą eksponowane stanowisko polityczne,
- dziecko osoby zajmującej eksponowane stanowisko polityczne i jego małżonka lub osoby pozostającej we wspólnym pożyciu,
- rodziców osoby zajmującej eksponowane stanowisko polityczne;

5. dyrektywie 2015/849 – rozumie się przez to dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, zmieniającą rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 i uchylającą dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2005/60/WE oraz dyrektywę Komisji 2006/70/WE (Dz. Urz. UE L 141 z 05.06.2015, str. 73);

6. finansowaniu terroryzmu – rozumie się przez to czyn określony w art. 165a ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. z 2017 r. poz. 2204 oraz z 2018 r. poz. 20, 305 i 663);

7. kadrze kierowniczej wyższego szczebla – rozumie się przez to właściciela kantoru posiadającego wiedzę z zakresu ryzyka prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu związanego z działalnością instytucji obowiązanej oraz podejmującego decyzje mające wpływ na to ryzyko:

8. kliencie – rozumie się przez to osobę fizyczną, osobę prawną lub jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, której instytucja obowiązana świadczy usługi lub dla której wykonuje czynności wchodzące w zakres prowadzonej przez nią działalności zawodowej, w tym z którą instytucja obowiązana nawiązuje stosunki gospodarcze, lub na zlecenie której przeprowadza transakcję okazjonalną.

9. osobach zajmujących eksponowane stanowiska polityczne – rozumie się przez to, z wyłączeniem grup stanowisk średniego i niższego szczebla, osoby zajmujące znaczące stanowiska publiczne lub pełniące znaczące funkcje publiczne, w tym:

a) szefów państw, szefów rządów, ministrów, wiceministrów oraz sekretarzy stanu,

b) członków parlamentu lub podobnych organów ustawodawczych,

c) członków organów zarządzających partii politycznych,

d) członków sądów najwyższych, trybunałów konstytucyjnych oraz innych organów sądowych wysokiego szczebla, których decyzje nie podlegają zaskarżeniu, z wyjątkiem trybów nadzwyczajnych,

e) członków trybunałów obrachunkowych lub zarządów banków centralnych,

f) ambasadorów, *chargés d'affaires* oraz wyższych oficerów sił zbrojnych,

g) członków organów administracyjnych, zarządczych lub nadzorczych przedsiębiorstw państwowych, spółek z udziałem Skarbu Państwa, w których ponad połowa akcji albo udziałów należy do Skarbu Państwa lub innych państwowych osób prawnych,

h) dyrektorów, zastępców dyrektorów oraz członków organów organizacji międzynarodowych lub osoby pełniące równoważne funkcje w tych organizacjach,

i) dyrektorów generalnych w urzędach naczelnych i centralnych organów państwowych oraz dyrektorów generalnych urzędów wojewódzkich,

j) inne osoby zajmujące stanowiska publiczne lub pełniące funkcje publiczne w organach państwa lub centralnych organach administracji rządowej;

10. osobach znanych jako bliscy współpracownicy osoby zajmującej eksponowane stanowisko polityczne – rozumie się przez to:

- osoby fizyczne będące beneficjentami rzeczywistymi osób prawnych, jednostek organizacyjnych nieposiadających osobowości prawnej lub trustów wspólnie z osobą zajmującą eksponowane stanowisko polityczne lub utrzymujące z taką osobą inne bliskie stosunki związane z prowadzoną działalnością gospodarczą,

- osoby fizyczne będące jedynym beneficjentem rzeczywistym osób prawnych, jednostek organizacyjnych nieposiadających osobowości prawnej lub trustu, o których wiadomo, że zostały utworzone w celu uzyskania faktycznej korzyści przez osobę zajmującą eksponowane stanowisko polityczne;

11. państwie trzecim wysokiego ryzyka – rozumie się przez to państwo identyfikowane na podstawie informacji pochodzących z wiarygodnych źródeł, w tym raportów z ewaluacji krajowych systemów przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu przeprowadzanych przez Grupę Specjalną do spraw Przeciwdziałania Praniu Pieniędzy (FATF) oraz organy lub organizacje z nią powiązane, jako nieposiadające skutecznego systemu przeciwdziałania praniu pieniędzy lub finansowaniu terroryzmu lub posiadające znaczące braki w systemie przeciwdziałania praniu pieniędzy lub finansowaniu terroryzmu, w szczególności państwo trzecie zidentyfikowane przez Komisję Europejską w akcie delegowanym przyjętym na podstawie art. 9 dyrektywy 2015/849;

12. praniu pieniędzy – rozumie się przez to czyn określony w art. 299 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks Karny ;

13. przeprowadzaniu transakcji – rozumie się przez to wykonanie przez instytucję obowiązaną dyspozycji lub zlecenia wydanych przez klienta lub osobę działającą w jego imieniu;

14. przetwarzaniu informacji – rozumie się przez to każdą operację wykonywaną na informacjach, w szczególności ich uzyskiwanie, gromadzenie, utrwalanie, przechowywanie, opracowywanie, zmienianie, udostępnianie i usuwanie, a zwłaszcza te operacje, które wykonuje się w systemach informatycznych;

15. Przeliczenia kwot wyrażonych w niniejszej procedurze w euro dokonuje się według średniego kursu waluty ogłoszonego przez NBP, obowiązującego w dniu przeprowadzania transakcji, w dniu zlecenia przeprowadzenia transakcji lub w dniu wydania decyzji o nałożeniu kary pieniężnych.

16. stosunkach gospodarczych – rozumie się przez to stosunki instytucji obowiązanej z klientem związane z działalnością zawodową instytucji obowiązanej, które w chwili ich nawiązywania wykazują cechę trwałości;

17. transakcji – rozumie się przez transakcje kupna i sprzedaży złota dewizowego i platyny dewizowej.

18. transakcji okazjonalnej – rozumie się przez to transakcję, która nie jest przeprowadzana w ramach stosunków gospodarczych;

19. wartościach majątkowych-rozumie się przez to wartości dewizowe.

20. wstrzymaniu transakcji – rozumie się przez to czasowe ograniczenie korzystania i dysponowania wartościami majątkowymi polegające na uniemożliwieniu przeprowadzenia przez instytucję obowiązaną określonej transakcji lub większej liczby określonych transakcji.

Rozdział II

Wyznaczenie osób odpowiedzialnych za realizację obowiązków wynikających z Ustawy.

1. Kantor wyznacza kadre kierowniczą wyższego szczebla odpowiedzialną za wykonywanie obowiązków określonych w ustawie.
2. Kadre kierowniczą wyznaczoną w trybie art. 6. Ustawy z dnia 1 marca 2018 r. tworzą: Tomasz Kulikowski – Prezes Zarządu.
3. Kantor wyznacza w trybie art. 8. Ustawy z dnia 1 marca 2018 r. Tomasza Kulikowskiego jako pracownika zajmującego kierownicze stanowisko odpowiedzialnego za zapewnienie zgodności działalności instytucji obowiązanej oraz jej pracowników i innych osób wykonujących czynności na rzecz tej instytucji obowiązanej z przepisami o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu. Wyznaczony pracownik jest również odpowiedzialny za przekazywanie w imieniu instytucji obowiązanej zawiadomień, o których mowa w art. 74 ust. 1, art. 86 ust. 1, art. 89 ust. 1 i art. 90. Ustawy z dnia 1 marca 2018 r.
4. Kantor wyznacza w trybie art. 7. Ustawy z dnia 1 marca 2018 r. wyznacza członka zarządu Stanisława Rokickiego – Prezesa Zarządu, jako osobę odpowiedzialną za wdrażanie obowiązków określonych w Ustawie z dnia 1 marca 2018 r.
5. Kantor zapewnia udział osób wykonujących obowiązki związane z przeciwdziałaniem praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu w programach szkoleniowych dotyczących realizacji tych obowiązków. Program szkoleniowy uwzględnia charakter, rodzaj i rozmiar działalności prowadzonej przez kantor oraz zapewnia aktualną wiedzę w zakresie realizacji obowiązków instytucji obowiązanej, w szczególności obowiązków, o których mowa w art. 74 ust. 1, art. 86 ust. 1 i art. 89 ust. 1. Ustawy z dnia 1 marca 2018 r.
6. W przypadku instytucji obowiązanych prowadzących działalność jednoosobowo zadania kadry kierowniczej wyższego szczebla oraz pracownika, o których mowa w art. 6 i art. 8 Ustawy z dnia 1 marca 2018 r, wykonuje osoba prowadząca tę działalność.
7. Według „Komunikatu dotyczącego obowiązku szkoleniowego z przepisów ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu” opublikowanego w dniu 19 czerwca 2018 r. w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie internetowej Ministerstwa Finansów www.mf.gov.pl, „szkolenia takie mogą zostać przeprowadzone w formie szkolenia zewnętrznego lub wewnętrznego w instytucji obowiązanej, jak również poprzez samokształcenie przy wykorzystaniu informacji i komunikatów dostępnych na stronach Generalnego Inspektora Informacji Finansowej”.

Rozdział III

Ocena ryzyka prania pieniędzy i finansowania terroryzmu.

1. Kantor, w miarę swoich możliwości i z uwzględnieniem charakteru i wielkości podmiotu jako instytucji obowiązanej, ocenia ryzyko związane z praniem pieniędzy i finansowaniem terroryzmu odnoszące się do działalności kantoru.
2. Kantor uwzględnia czynniki ryzyka dotyczące klientów, państw lub obszarów geograficznych, produktów, usług, transakcji lub kanałów i ich dostaw. Działania kantoru są proporcjonalne do wielkości, charakteru i zakresu jego działalności.
3. Przy tworzeniu oceny ryzyka kantor uwzględni krajową ocenę ryzyka opracowaną przez Generalnego Inspektora we współpracy z Komitetem, jednostkami współpracującymi i instytucjami obowiązаныmi. Kantor korzysta z publikacji w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

4. Kantor opierając się na krajowej ocenie ryzyka będzie korzystał z: opisu metodyki krajowej oceny ryzyka; opisu zjawisk związanych z praniem pieniędzy oraz finansowaniem terroryzmu; opisu obowiązujących regulacji dotyczących prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu; wskazania poziomu ryzyka prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu w Rzeczypospolitej Polskiej wraz z uzasadnieniem; wniosków wynikających z oceny ryzyka prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu; identyfikacji zagadnień dotyczących ochrony danych osobowych związanych z przeciwdziałaniem praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu.

5. Ponadto kantor typuje transakcje:

- a) niejasne - których okoliczności są niejednoznaczne w kontekście ekonomiczno - finansowym tzn. ich charakterystyki są niepełne albo cel ich realizacji jest niedookreślony;
- b) nietypowe - które nie są podobne do innych realizowanych przez danego klienta tzn. nie mają związku z zakresem działalności zleceniodawcy;
- c) nadzwyczajne - które są na zapotrzebowanie klienta realizowane w kosztowny sposób, dotyczą wielkich kwot i pod względem gospodarczym są nieuzasadnione.

Pracownik kantoru analizując wysokość ryzyka powinien uwzględnić w szczególności następujące kryteria:

- a) ekonomiczne - polegające na ocenie transakcji klienta pod względem celu prowadzonej przez niego działalności gospodarczej - (działania nieuzasadnione ekonomicznie, brak zainteresowania klienta korzystniejszymi warunkami transakcji itp.),
- b) geograficzne - polegające na dokonywaniu transakcji nieuzasadnionych charakterem działalności gospodarczej zawieranych z podmiotami z państw, w których występuje wysokie zagrożenie prania pieniędzy i finansowania terroryzmu - (państw zwanymi strefami ryzyka, oazami podatkowymi, o ścisłej tajemnicy bankowej, zagrożonymi przestępczością zorganizowaną),
- c) przedmiotowe - polegające na prowadzeniu przez klienta działalności gospodarczej wyso-

kiego ryzyka z punktu widzenia podatności na pranie pieniędzy i finansowanie terroryzmu,

- d) behawioralne - polegające na nietypowym, w danej sytuacji, zachowaniu klienta.

6. Typując transakcje wskazane w p. 5 z uwzględnieniem kryteriów z p. 5 p praktyce kantorowej na postępowanie klientów mające charakter "prania pieniędzy" albo „finansowania terroryzmu” mogą wskazywać takie czynniki jak:

- a) "rozdrabnianie" - polegające na uniknięciu identyfikacji i weryfikacji tożsamości klienta,
- b) zmiana lub anulowanie dyspozycji np. osoba zamierzająca wykonać operację na kwotę, która przekracza równowartość 15.000 EUR poinformowana, że operacja taka będzie wymagała identyfikacji klienta , anuluje bądź zmienia na inne, z których żadna nie podlega zgłoszeniu do GIIF.
- c) realizowanie transakcji wspólnie przez podejrzaną grupę klientów;
- d) realizowanie transakcji po stosunkowo niekorzystnym kursie;
- e) realizowanie transakcji z wykorzystaniem środków płatniczych uszkodzonych w wyniku zadziałania zabezpieczeń elektronicznych służących do transportu banknotów (banknoty poplamione farbą, kolor czerwony, niebieski) - w tym przypadku pracownik nie przyjmuje poplamionego banknotu ale wypełnia obowiązek rejestracji transakcji spisując dane klienta - odmowa wykonania;
- f) zamiana wartości dewizowych z wykorzystaniem środków płatniczych poplamionych krwią.
- g) nerwowe zachowanie klienta, w sytuacji, która tego nie uzasadnia.
- h) realizowanie transakcji, które wzbudzają podejrzenia, iż ich wartość jest niewspółmierna do skali czy rodzaju prowadzonej działalności klienta;
- i) realizowanie transakcji, które mogą związane być z finansowaniem terroryzmu;
- j) realizowanie transakcji z przedstawicielem państwa trzeciego wysokiego ryzyka,

- k) realizowanie transakcji z przedstawicielem państwa określanym przez wiarygodne źródła jako państwa o wysokim poziomie korupcji lub innego rodzaju działalności przestępczej, państwa finansującego lub wspierającego popełnianie czynów o charakterze terrorystycznym, lub z którym łączona jest działalność organizacji o charakterze terrorystycznym.
 - l) realizowanie transakcji z przedstawicielem państwa, w stosunku do którego Organizacja Narodów Zjednoczonych lub Unia Europejska podjęły decyzję o nałożeniu sankcji lub szczególnych środków ograniczających.
 - m) realizowanie transakcji z rezydentem państwa trzeciego wysokiego ryzyka,
 - n) realizowanie transakcji z rezydentem państwa określanym przez wiarygodne źródła jako państwa o wysokim poziomie korupcji lub innego rodzaju działalności przestępczej, państwa finansującego lub wspierającego popełnianie czynów o charakterze terrorystycznym, lub z którym łączona jest działalność organizacji o charakterze terrorystycznym.
 - o) realizowanie transakcji z rezydentem państwa, w stosunku do którego Organizacja Narodów Zjednoczonych lub Unia Europejska podjęły decyzję o nałożeniu sankcji lub szczególnych środków ograniczających.
 - p) powiązanie stosunków gospodarczych lub transakcji okazjonalnej z klientami mającymi powiązania z ropą naftową, bronią, metalami szlachetnymi, produktami tytoniowymi, artefaktami kulturowymi, kością słoniową, gatunkami chronionymi lub innymi przedmiotami o znaczeniu archeologicznym, historycznym, kulturowym i religijnym lub o szczególnej wartości naukowej.
 - q) powiązanie stosunków gospodarczych lub transakcji okazjonalnej z klientem będącym obywatelem państwa trzeciego i ubiegającym się o prawo pobytu lub obywatelstwo w państwie członkowskim w zamian za transfery kapitałowe, nabycie nieruchomości lub obligacji skarbowych lub inwestycje w podmioty o charakterze korporacyjnym w danym państwie członkowskim.
7. Pracownik kantoru sporządza notatki związane z obserwacjami na temat klientów i realizowanych transakcji w oparciu o powyższe założenia. Notatki sporządzane są w formie papierowej .W przypadku braku transakcji wymienionych w punkcie 6 notatki nie są robione.
 8. Notatki wykorzystywane są do analizy ryzyka wraz z jego oceną oraz typowania transakcji tzw. podejrzanych z wykorzystaniem środków bezpieczeństwa finansowego. Tworzone są kwartalne raporty. Obowiązki te nałożone są na osobę wyznaczoną w trybie art. 8 ustawy z 1 marca 2018
 9. Ocenę ryzyka kantor sporządza w postaci papierowej i w razie potrzeby, nie rzadziej jednak niż co 2 lata, aktualizuje, w szczególności w związku ze zmianami czynników ryzyka dotyczących klientów, państw lub obszarów geograficznych, produktów, usług, transakcji lub kanałów ich dostaw albo dokumentów.
 10. Ocena ryzyka stworzona jest jako oddzielny dokument w postaci papierowej i budowana jest w oparciu o „Okresowe oceny ryzyka”.
 11. Na żądanie Generalnego Inspektora kantor przekazuje przygotowane w zakresie swojej właściwości ocenę ryzyka oraz inne informacje mogące mieć wpływ na krajową ocenę ryzyka. Przekazanie ocen ryzyka oraz informacji, o których mowa powyżej może nastąpić za pośrednictwem organów samorządów zawodowych lub stowarzyszeń instytucji obowiązanych.

Rozdział IV

Środki bezpieczeństwa finansowego - obowiązki kantoru.

1. Spółka stosuje wobec swoich klientów środki bezpieczeństwa finansowego w zakresie i z intensywnością uwzględniającymi rozpoznane ryzyko prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu związane ze stosunkami gospodarczymi lub z transakcją okazjonalną dla transakcji przeprowadzonych w lokalu kantoru oraz za pośrednictwem sprzedaży sklepu internetowego oraz platformy sprzedażowej allegro.pl.
2. Kantor rozpoznaje ryzyko prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu związane ze stosunkami gospodarczymi lub z transakcją okazjonalną oraz ocenia poziom rozpoznanego ryzyka. Przy procesie oceny ryzyka kantor kieruje się założeniami opisanymi w rozdziale III.
3. Kantor dokumentuje rozpoznane ryzyko prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu związane ze stosunkami gospodarczymi lub z transakcją okazjonalną oraz jego ocenę, uwzględniając w szczególności czynniki dotyczące: rodzaju klienta; obszaru geograficznego; rodzaju produktów, wartości przeprowadzonych transakcji; celu, regularności lub czasu trwania stosunków gospodarczych, a także czynnikami związanymi z transakcjami opisanym w rozdziale III, p. 6.
4. Środki bezpieczeństwa finansowego obejmują: identyfikację klienta oraz weryfikację jego tożsamości; identyfikację beneficjenta rzeczywistego oraz podejmowanie uzasadnionych czynności w celu: weryfikacji jego tożsamości, ustalenia struktury własności i kontroli – w przypadku klienta będącego osobą prawną, jednostką organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej lub trustem; ocenę stosunków gospodarczych i, stosownie do sytuacji, uzyskanie informacji na temat ich celu i zamierzonego charakteru; bieżące monitorowanie stosunków gospodarczych klienta, w tym: analizę transakcji przeprowadzanych w ramach stosunków gospodarczych w celu zapewnienia, że transakcje te są zgodne z wiedzą instytucji obowiązanej o kliencie, rodzaju i zakresie prowadzonej przez niego działalności oraz zgodne z ryzykiem prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu związanym z tym klientem, badanie źródła pochodzenia wartości majątkowych będących w dyspozycji klienta – w przypadkach uzasadnionych okolicznościami, zapewnienie, że posiadane dokumenty, dane lub informacje dotyczące stosunków gospodarczych są na bieżąco aktualizowane. Kantor, stosując środki bezpieczeństwa finansowego, (identyfikacja klienta oraz beneficjenta rzeczywistego z weryfikacją tożsamości), identyfikują osobę upoważnioną do działania w imieniu klienta oraz weryfikują jej tożsamość i umocowanie do działania w imieniu klienta. W przypadku przeprowadzenia transakcji internetowej Spółka może dodatkowo identyfikować i weryfikować klienta za pomocą wideorozmowy z klientem, podpisu oświadczeń za pomocą podpisu kwalifikowanego, profilu zaufanego.
5. Kantor dokumentuje zastosowane środki bezpieczeństwa finansowego oraz wyniki bieżącej analizy przeprowadzanych transakcji. Na żądanie organów, o których mowa w art. 130 Ustawy z dnia 1 marca 2018 roku, kantor wykazuje, że przy uwzględnieniu poziomu rozpoznanego ryzyka prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu związanego z danymi stosunkami gospodarczymi lub transakcją okazjonalną zastosowały odpowiednie środki bezpieczeństwa finansowego.
6. Kantor przed nawiązaniem stosunków gospodarczych lub przeprowadzeniem transakcji okazjonalnej informuje klienta o przetwarzaniu jego danych osobowych, w szczególności o obowiązkach instytucji obowiązanej wynikających z ustawy w zakresie przetwarzania tych danych - Unijne rozporządzenie dotyczące ochrony danych osobowych - Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 roku w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (dalej zwane: RODO). Stosowna informacja o przetwarzaniu danych osobowych umieszczona jest w miejscu widocznym dla klienta. Przetwarzanie informacji o beneficjentach rzeczywistych przez kantor odbywa się bez wiedzy osób, których informacje te dotyczą.

7. Kantor stosuje środki bezpieczeństwa finansowego w przypadku: nawiązywania stosunków gospodarczych; przeprowadzania transakcji okazjonalnej: o równowartości 15 000 euro lub większej, bez względu na to, czy transakcja jest przeprowadzana jako pojedyncza operacja, czy kilka operacji, które wydają się ze sobą powiązane, podejrzania prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu; wątpliwości co do prawdziwości lub kompletności dotychczas uzyskanych danych identyfikacyjnych klienta.
8. Kantor stosuje środki bezpieczeństwa finansowego również w odniesieniu do klientów, z którymi utrzymuje stosunki gospodarcze, z uwzględnieniem rozpoznanego ryzyka prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu, w szczególności gdy: - doszło do zmiany uprzednio ustalonego charakteru lub okoliczności stosunków gospodarczych; - doszło do zmiany uprzednio ustalonych danych dotyczących klienta lub beneficjenta rzeczywistego; - instytucja obowiązana była w ciągu danego roku kalendarzowego zobowiązana na podstawie przepisów prawa do skontaktowania się z klientem w celu weryfikacji informacji dotyczących beneficjentów rzeczywistych, w szczególności gdy obowiązek taki wynikał z przepisów ustawy z dnia 9 marca 2017 r. o wymianie informacji podatkowych z innymi państwami.
9. Identyfikacja klienta polega na ustaleniu danych:
 - Osoby fizycznej: imienia i nazwiska, obywatelstwa, numeru Powszechnego Elektronicznego Systemu Ewidencji Ludności (PESEL) lub daty urodzenia – w przypadku gdy nie nadano numeru PESEL, oraz państwa urodzenia, serii i numeru dokumentu stwierdzającego tożsamość osoby, adresu zamieszkania – w przypadku posiadania tej informacji przez instytucję obowiązana, nazwy (firmy), numeru identyfikacji podatkowej (NIP) oraz adresu głównego miejsca wykonywania działalności gospodarczej – w przypadku osoby fizycznej prowadzącej działalność gospodarczą;
 - Osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej:
 - nazwy (firmy),
 - formy organizacyjnej,
 - adresu siedziby lub adresu prowadzenia działalności,
 - NIP, a w przypadku braku takiego numeru – państwa rejestracji, nazwy właściwego rejestru oraz numeru i daty rejestracji,
 - imienia i nazwiska, obywatelstwa, numeru Powszechnego Elektronicznego Systemu Ewidencji Ludności (PESEL) lub daty urodzenia – w przypadku gdy nie nadano numeru PESEL, oraz państwa urodzenia - osoby reprezentującej tę osobę prawną lub jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej.
10. Identyfikacja beneficjenta rzeczywistego obejmuje ustalenie danych: imienia i nazwiska, a w przypadku posiadania informacji przez instytucję obowiązana – również danych: obywatelstwa, numeru Powszechnego Elektronicznego Systemu Ewidencji Ludności (PESEL) lub daty urodzenia – w przypadku gdy nie nadano numeru PESEL, serii i numeru dokumentu stwierdzającego tożsamość osoby oraz adresu zamieszkania – w przypadku posiadania tej informacji przez instytucję obowiązana.
11. Identyfikacja osoby upoważnionej do działania w imieniu klienta obejmuje ustalenie danych: imienia i nazwiska, obywatelstwa, numeru Powszechnego Elektronicznego Systemu Ewidencji Ludności (PESEL) lub daty urodzenia – w przypadku gdy nie nadano numeru PESEL, oraz państwa urodzenia, serii i numeru dokumentu stwierdzającego tożsamość osoby.
12. Weryfikacja tożsamości klienta, osoby upoważnionej do działania w jego imieniu oraz beneficjenta rzeczywistego polega na potwierdzeniu ustalonych danych identyfikacyjnych na podstawie dokumentu stwierdzającego tożsamość osoby fizycznej, dokumentu zawierającego aktualne dane z wyciągu z właściwego rejestru lub innych dokumentów, danych lub informacji pochodzących z wiarygodnego i niezależnego źródła, w tym, o ile są dostępne, ze środków identyfikacji elektronicznej lub z odpowiednich usług zaufania określonych w rozporządzeniu 910/2014.
13. W przypadku identyfikacji beneficjenta rzeczywistego będącego osobą, o której mowa w art. 2 ust. 2 pkt 1 lit. a tiret piąte USTAWY, instytucje obowiązane dokumentują:

- wszystkie utrudnienia powodujące brak możliwości ustalenia lub wątpliwości co do tożsamości osób fizycznych określonych w art. 2 ust. 2 pkt 1 lit. a tiret pierwszym–czwartym USTAWY;
 - wszystkie utrudnienia związane z uzasadnionymi czynnościami podejmowanymi w celu weryfikacji tożsamości beneficjenta rzeczywistego.
14. Instytucje obowiązane, stosując środek bezpieczeństwa finansowego, o którym mowa w art. 34 ust. 1 pkt 2 USTAWY, nie polegają wyłącznie na informacjach pochodzących z Centralnego Rejestru Beneficjentów Rzeczywistych lub rejestru, o którym mowa w art. 30 lub art. 31 dyrektywy 2015/849, prowadzonego we właściwym państwie członkowskim.
 15. Weryfikacja tożsamości klienta i beneficjenta rzeczywistego następuje przed nawiązaniem stosunków gospodarczych lub przeprowadzeniem transakcji okazjonalnej. W przypadku nawiązania stosunków gospodarczych lub przeprowadzania transakcji okazjonalnej z klientem będącym podmiotem, o którym mowa w art. 58 USTAWY, lub podmiotem podlegającym obowiązkowi rejestracji informacji o beneficjentach rzeczywistych wynikającemu z przepisów państwa członkowskiego wydanych na podstawie art. 30 lub art. 31 dyrektywy 2015/849 instytucje obowiązane uzyskują potwierdzenie rejestracji albo odpis z Centralnego Rejestru Beneficjentów Rzeczywistych lub rejestru prowadzonego we właściwym państwie członkowskim. Podmioty te, na żądanie instytucji obowiązanej stosującej wobec nich środki bezpieczeństwa finansowego, udostępniają informacje lub dokumenty pozwalające na identyfikację tożsamości ich beneficjentów rzeczywistych. Weryfikacja tożsamości klienta i beneficjenta rzeczywistego może być zakończona podczas nawiązywania stosunków gospodarczych, jeżeli jest to konieczne dla zapewnienia ciągłości prowadzenia działalności gospodarczej i gdy występuje niskie ryzyko prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu. W takich przypadkach weryfikacja jest dokonywana w możliwie krótkim terminie od momentu rozpoczęcia nawiązywania stosunków gospodarczych.
 16. Weryfikacja tożsamości klienta i beneficjenta rzeczywistego może być zakończona podczas nawiązywania stosunków gospodarczych, jeżeli jest to konieczne dla zapewnienia ciągłości prowadzenia działalności gospodarczej i gdy występuje niskie ryzyko prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu. W takich przypadkach weryfikacja jest dokonywana w możliwie krótkim terminie od momentu rozpoczęcia nawiązywania stosunków gospodarczych.
 17. Jeśli kantor nie może zastosować któregoś ze środków bezpieczeństwa finansowego z wymienionych w p. 4 rozdziału IV, kantor: nie nawiązuje stosunków gospodarczych; nie przeprowadza transakcji okazjonalnej; nie przeprowadza transakcji za pośrednictwem rachunku bankowego; rozwiązuje stosunki gospodarcze. Jednocześnie kantor ocenia, czy niemożność zastosowania środków bezpieczeństwa finansowego daje uzasadnione podejrzenia, że określona transakcja lub określone wartości majątkowe mogą mieć związek z praniem pieniędzy lub finansowaniem terroryzmu. Jeśli tak, kantor niezwłocznie zawiadamia Generalnego Inspektora, za pomocą środków komunikacji elektronicznej o tym fakcie. Sposób zawiadomienia i rodzaj przekazywanych danych jest omówiony rozdziale VI.
 18. W przypadkach, w których ocena ryzyka dokonana przez kantor potwierdza niższe ryzyko prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu, kantor może stosować uproszczone środki bezpieczeństwa finansowego. O niższym ryzyku prania pieniędzy może świadczyć rodzaj klienta:
 - jednostka sektora finansów publicznych, o której mowa w art. 9 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2077 oraz z 2018 r. poz. 62)
 - przedsiębiorstwem państwowym albo spółką z większościovym udziałem Skarbu Państwa;
 - jednostka samorządu terytorialnego lub ich związków;
 - spółka, której papiery wartościowe są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym podlegającym wymogom ujawniania informacji o jej beneficjencie rzeczywistym wynikającym z przepisów prawa Unii Europejskiej lub odpowiadającym im przepisom prawa państwa trzeciego, albo spółką z większościovym udziałem takiej spółki;
 - rezydentem państwa członkowskiego;

- strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, lub innej działalności przestępczej; - rezydentem państwa trzeciego, w którym według danych pochodzących z wiarygodnych źródeł obowiązują przepisy dotyczące przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu odpowiadające wymogom wynikającym z przepisów Unii Europejskiej z zakresu przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu;
- 19. Kantor stosuje wzmożone środki bezpieczeństwa finansowego w przypadkach wyższego ryzyka prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, O wyższym ryzyku prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu mogą świadczyć w szczególności transakcje i ich okoliczności wyszczególnione w rozdziale III.
- 20. Kantor wprowadza zasady odnotowywania rozbieżności między informacjami zgromadzonymi w Centralnym Rejestrze Beneficjentów Rzeczywistych a informacjami o beneficjentach rzeczywistych klienta ustalonymi w związku ze stosowaniem ustawy oraz zasady dokumentowania utrudnień stwierdzonych w związku z weryfikacją tożsamości beneficjenta rzeczywistego oraz czynności podejmowanych w związku z identyfikacją jako beneficjenta rzeczywistego osoby fizycznej zajmującej wyższe stanowisko kierownicze.

W tym celu kantor tworzy dokument: „Oświadczenie o beneficjencie rzeczywistym”. Oświadczenie wykorzystywane jest w sytuacjach opisanych przez Ustawę jako konieczne do określenia beneficjenta rzeczywistego.

Oświadczenie zawiera definicję beneficjenta rzeczywistego.

Oświadczenie zawiera informację: „Do zgłaszania informacji o beneficjentach rzeczywistych i ich aktualizacji są obowiązane: 1) spółki jawne; 2) spółki komandytowe; 3) spółki komandytowo-akcyjne; 4) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością; 4a) proste spółki akcyjne; 5) spółki akcyjne, z wyjątkiem spółek publicznych w rozumieniu ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych (Dz. U. z 2020 r. poz. 2080 oraz z 2021 r. poz. 355); 6) trusty, których powiernicy lub osoby zajmujące stanowiska równoważne: a) mają miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub b) nawiązują stosunki gospodarcze lub nabywają nieruchomości na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w imieniu lub na rzecz trustu; 7) spółki partnerskie; 8) europejskie zgrupowania interesów gospodarczych; 9) spółki europejskie; 10) spółdzielnie; 11) spółdzielnie europejskie; 12) stowarzyszenia podlegające wpisowi do Krajowego Rejestru Sądowego; 13) fundacje.”

Oświadczenie zawiera część do wypełnienia przez klienta:

- Wynikające z Ustawy dane podmiotu.
- Klauzulę: „Ja niżej podpisany (dane klienta) (stanowisko), działając na rzecz i w imieniu (nazwa podmiotu), oświadczam, że podmiot przez mnie reprezentowany: posiada/ nie posiada - beneficjenta/ów rzeczywistego/yh.”
- Dane beneficjenta/ów rzeczywistego/yh. Imię, nazwisko, a w przypadku posiadania informacji przez instytucję obowiązaną – również danych: obywatelstwa, numeru Powszechnego Elektronicznego Systemu Ewidencji Ludności (PESEL) lub daty urodzenia – w przypadku gdy nie nadano numeru PESEL, serii i numeru dokumentu stwierdzającego tożsamość osoby oraz adresu zamieszkania.

- Oświadczenie: dotyczące faktu, czy beneficjent rzeczywisty jest osobą zajmującą eksponowane stanowisko polityczne, członkiem jej rodziny, osobą znaną jako bliski współpracownik osoby zajmującej eksponowane stanowisko polityczne.

Oświadczenie zawiera część do wypełnienia przez pracownika kantoru. Pracownik przed wypełnieniem danych dokonuje ich weryfikacji z wykorzystaniem dostępnych źródeł, _____. Centralnego Rejestru Beneficjentów Rzeczywistych, z którego uzyskiwany jest potwierdzenie rejestracji albo odpis. Weryfikacja przebiega z godnie z wytycznymi 15 punktu, 4 rozdziału „Środki Bezpieczeństwa finansowego - obowiązki kantoru” - Procedury.

Pracownik odnotowuje:

- Wynikające z Ustawy dane podmiotu.
- Dane beneficjenta/ów rzeczywistego/ych. Imię, nazwisko, a w przypadku posiadania informacji przez instytucję obowiązaną – również danych: obywatelstwa, numeru Powszechnego Elektronicznego Systemu Ewidencji Ludności (PESEL) lub daty urodzenia – w przypadku gdy nie nadano numeru PESEL, serii i numeru dokumentu stwierdzającego tożsamość osoby oraz adresu zamieszkania.
- Jeżeli takie zaistniały - rozbieżności między informacjami zgromadzonymi w Centralnym Rejestrze Beneficjentów Rzeczywistych a informacjami o beneficjentach rzeczywistych klienta ustalonymi w związku ze stosowaniem ustawy. Notatki będą zapisywane w specjalnie do tego stworzonej rubryce, nazwanej jak w zdaniu powyżej.
- Jeżeli takie zaistniały - utrudnienia stwierdzone w związku z weryfikacją tożsamości beneficjenta rzeczywistego oraz czynności podejmowanych w związku z identyfikacją jako beneficjenta rzeczywistego osoby fizycznej zajmującej wyższe stanowisko kierownicze. Notatki będą zapisywane w specjalnie do tego stworzonej rubryce, nazwanej jak w zdaniu powyżej.

Według wskazówek wynikających z pisma DOK-KD-MR-555-13/21 NBP, z dnia 19 sierpnia 2021 r. w przypadku potwierdzenia odnotowanych rozbieżności kantor informuje o tych rozbieżnościach organ właściwy w sprawach CRBR tj. Dyrektora Izby Administracji Skarbowej w Bydgoszczy albo z wykorzystaniem kanałów internetowych: <https://crbr.podatki.gov.pl/adcrbr/#/> w zakładce: „Zgłoś rozbieżność”. Osobą odpowiedzialną za zgłaszanie rozbieżności jest osoba pełniąca kierownicze stanowisko.

Przekazana informacja o rozbieżnościach zawierać będzie uzasadnienie oraz dokumentację dotyczącą odnotowanych rozbieżności.

21. Kantor zgodnie ze swoją wiedzą na temat klientów nie realizuje transakcji z osobami zajmującymi eksponowane stanowisko polityczne bez zastosowania środków bezpieczeństwa finansowego. W celu ustalenia, czy klient lub beneficjent rzeczywisty jest osobą zajmującą eksponowane stanowisko polityczne kantor umieszcza w widocznym miejscu informację dla klientów o obligatoryjnym określeniu się jako osoba zajmująca eksponowane stanowisko polityczne, członek rodziny osoby zajmującej eksponowane stanowisko polityczne oraz osoba znana jako bliski

współpracownik osoby zajmującej eksponowane stanowisko polityczne. Przed zrealizowaniem transakcji osoby te powinny poinformować pracownika kantoru o powyższym charakterze swojej osoby. Informacja zawiera definicję określającą kim jest osoba zajmująca stanowisko polityczne, członek rodziny osoby zajmującej eksponowane stanowisko polityczne oraz osoba znana jako bliski współpracownik osoby zajmującej eksponowane stanowisko polityczne. Jeśli pracownik kantoru rozpoznaje w kliencie powyższe osoby podaje klientowi do wypełnienia oświadczenie w formie pisemnej lub formie dokumentowej, że jest on albo nie jest osobą zajmującą takie stanowisko, składane pod rygorem odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie o odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia. W przypadku stosunków gospodarczych z osobą zajmującą eksponowane stanowisko polityczne instytucje obowiązane stosują wobec tych osób środki bezpieczeństwa finansowego oraz podejmują następujące działania: uzyskują akceptację kadry kierowniczej wyższego szczebla na nawiązanie lub kontynuację stosunków gospodarczych z osobą zajmującą eksponowane stanowisko polityczne; stosują odpowiednie środki w celu ustalenia źródła majątku klienta i źródła pochodzenia wartości majątkowych pozostających w dyspozycji klienta w ramach stosunków gospodarczych lub transakcji; intensyfikują stosowanie środka bezpieczeństwa finansowego, o którym mowa w art. 34 ust. 1 pkt 4. Ustawy z dnia 1 marca 2018 r.

22. Kantor przechowuje przez okres 5 lat, licząc od dnia zakończenia stosunków gospodarczych z klientem lub od dnia przeprowadzenia transakcji okazjonalnej uzyskane w wyniku stosowania środków bezpieczeństwa finansowego kopie dokumentów i informacje, w tym informacje uzyskane za pomocą środków identyfikacji elektronicznej oraz usług zaufania umożliwiających identyfikację elektroniczną w rozumieniu rozporządzenia 910/2014; dowody potwierdzające przeprowadzone transakcje i ewidencje transakcji, obejmujące oryginalne dokumenty lub kopie dokumentów konieczne do identyfikacji transakcji. Kantor przechowuje wyniki analiz, o których mowa w art. 34 ust. 3, USTAWY przez okres 5 lat, licząc od dnia ich przeprowadzenia. Przed upływem okresu, o którym mowa powyżej, po dokonaniu oceny konieczności i proporcjonalności dalszego przechowywania, Generalny Inspektor może zażądać przechowywania dokumentacji, o której mowa w ust. 1 i 2, przez kolejny okres nie dłuższy niż 5 lat, licząc od dnia, w którym upływa okres, o którym mowa powyżej, jeżeli jest to konieczne w celu zapewnienia prawidłowości prowadzonych postępowań w sprawach dotyczących przeciwdziałania praniu pieniędzy lub finansowaniu terroryzmu lub na potrzeby postępowania karnego. W przypadku likwidacji, połączenia, podziału lub przekształcenia instytucji obowiązanej do przechowywania dokumentacji stosuje się przepisy art. 76 ust. 1 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości.
23. Kantor zapewnia udział osób wykonujących obowiązki związane z przeciwdziałaniem praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu w programach szkoleniowych dotyczących realizacji tych obowiązków uwzględniających zagadnienia związane z ochroną danych osobowych. Programy szkoleniowe uwzględnia charakter, rodzaj i rozmiar działalności prowadzonej przez instytucję obowiązaną oraz zapewniać aktualną wiedzę w zakresie realizacji obowiązków instytucji obowiązanej, w szczególności obowiązków, o których mowa w art. 74 ust. 1, art. 86 ust. 1 i art. 89 ust. 1. Ustawy z dnia 1 marca 2018 r.
24. Kantor zapewnia udział osób wykonujących obowiązki związane z przeciwdziałaniem praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu w programach szkoleniowych dotyczących realizacji tych obowiązków. Programy szkoleniowe uwzględnia charakter, rodzaj i rozmiar działalności prowadzonej przez instytucję obowiązaną oraz zapewniać aktualną wiedzę w zakresie realizacji obowiązków instytucji obowiązanej, w szczególności obowiązków, o których mowa w art. 74 ust. 1, art. 86 ust. 1 i art. 89 ust. 1. Ustawy z dnia 1 marca 2018 r.
25. Kantor, i jego pracownicy oraz inne osoby działające w imieniu i na rzecz kantoru zachowują w tajemnicy fakt przekazania Generalnemu Inspektorowi lub innym właściwym organom informacji określonych w rozdziałach 6 i 7 oraz informacji o prowadzonych analizach dotyczących prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu.

26. Generalny Inspektor w uzasadnionych przypadkach może zażądać od instytucji obowiązanych, zachowania w tajemnicy faktu przekazania Generalnemu Inspektorowi lub innym właściwym organom informacji, na zasadach określonych w rozdziale 9 Ustawy z dnia 1 marca 2018 r.
27. Kantor opracowuje i wdraża wewnętrzną procedurę anonimowego zgłaszania przez pracowników lub inne osoby wykonujące czynności na rzecz instytucji obowiązanej rzeczywistych lub potencjalnych naruszeń przepisów z zakresu przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu.

Rozdział V

Procedura dotycząca anonimowego zgłaszania naruszeń przepisów z zakresu przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz finansowania terroryzmu.

1. Kantor nakłada na swoich pracowników obowiązek anonimowego zgłaszania rzeczywistych lub potencjalnych naruszeń przepisów z zakresu przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu.
2. Naruszenia przepisów w kantorze mogą związane być: z brakiem rejestrowania transakcji ponadprogowych, brakiem rejestrowania transakcji powiązanych, z rozbijaniem transakcji przekraczających sumę 15000 euro w celu ich niezarejestrowania, z brakiem rejestrowania transakcji uchożdzących za „podejrzane” (transakcje tzw. „podejrzane” są opisane w rozdziale III), z brakiem zastosowania środków bezpieczeństwa finansowego w sytuacjach tego wymagających, z brakiem oceny i analizy ryzyka w sytuacjach tego wymagających, z brakiem ustalania osób zajmujących eksponowane stanowisko polityczne, z brakiem zastosowania się do obowiązku identyfikacji klientów w wyżej wymienionych typach transakcji, nie zastosowaniem się do obowiązku przekazania danych do Generalnego Inspektora, z brakiem zastosowania się do innych obowiązków wynikających z Ustawy z dnia 1 marca 2018 r..
3. Pracownicy kantoru zobligowany jest do zgłaszania powyższych naruszeń. Osoba wyznaczona do przyjmowania zgłoszeń jako kadra kierownicza, to: Tomasz Kulikowski.
4. Zgłoszenia przyjmowane są w formie listu elektronicznego wysyłanego na stworzone do celu konto mailowe tomasz.kulikowski@mennicametale.com.pl. Administratorem konta jest osoba wyznaczona do przyjmowania zgłoszeń. Osoba ta odpowiada za bezpieczeństwo konta i nie ujawnia hasła konta żadnym innym osobom.
5. W sytuacji przypadkowego ujawnienia danych osoby, która dokonała anonimowego zgłoszenia, wśród innych pracowników, kantor zobligowany jest do zapewnienia ochrony pracownika przed działaniami o charakterze represyjnym, dyskryminacją lub innymi rodzajami niesprawiedliwego traktowania pracownik ten otrzymuje zapewnienie i gwarancje ze pozostanie na swoim stanowisku na dotychczasowych warunkach pracy i płacy. Właściciel wydaje polecenie pozostałym pracownikom o nieujawnianiu tożsamości innym osobom i zachowaniu informacji w tajemnicy. Działania będą adekwatne do charakteru, intensywności i zasięgu działań represyjnych.
6. Dane osób tzn. pracownika dokonującego zgłoszenia oraz osoby, której zarzuca się dokonanie naruszenia, przechowywane są i chronione w zgodzie z oddzielnymi przepisami obowiązującymi od dnia 25 maja 2018 roku. Dane zachowane są wyłącznie do wiadomości właściciela kantoru i usuwane po wyjaśnieniu nieprawidłowości objętych zgłoszeniem.
7. Zapewnia się poufność w przypadku ujawnienia tożsamości osób dokonujących zgłoszenia oraz osób, którym zarzuca się dokonanie naruszenia przepisów z zakresu przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz finansowania terroryzmu. Właściciel kantoru wydaje zalecenia pracownikom o nieujawnianiu tożsamości ww osób i zachowania powziętej informacji w tajemnicy.
8. Osoba wyznaczona do przyjmowania zgłoszeń ocenia wagę zgłoszenia. W przypadkach naruszeń przepisów w ocenie osoby przyjmującej zgłoszenie, osoba podejmuje stosowne czynności: jeśli

to możliwe ustawowe działania mające na celu zniwelowanie negatywnych skutków naruszenia przepisów, przekazanie informacji na temat zgłoszenia do Generalnego Inspektora, wyciągnięcie konsekwencji służbowych, dyscyplinarnych względem osoby, która naruszyła przepisy.

9. Generalny Inspektor przyjmuje zgłoszenia rzeczywistych lub potencjalnych naruszeń przepisów z zakresu przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu od pracowników, byłych pracowników instytucji obowiązanych lub innych osób, które wykonują lub wykonywały czynności na rzecz instytucji obowiązanych na innej podstawie niż stosunek pracy. Przekazanie zgłoszenia nie narusza obowiązku zachowania tajemnicy zawodowej.
10. Kantor przetrzymuje dane osobowe zawarte w zgłoszeniach do momentu całkowitego i ostatecznego wyjaśnienia sytuacji. W przypadku zgłoszeń uznanych za nieadekwatne do charakteru naruszenia przepisów dane usuwane są niezwłocznie. Na polecenie Generalnego Inspektora dane są zachowywane do odwołania. Termin usunięcia danych osobowych zawartych w zgłoszeniu nastąpi po wyjaśnieniu nieprawidłowości i wdrożeniu procedur naprawczych, lub po otrzymaniu odpowiedniej decyzji GIIF.
11. Kantor, zgodnie z Ustawą z dnia 1 marca 2018 r, wprowadza zasady zgłaszania przez pracowników rzeczywistych lub potencjalnych naruszeń przepisów z zakresu przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu.
12. Pracownicy Kantoru zobligowani są do zgłoszenia rzeczywistych lub potencjalnych naruszeń przepisów z zakresu przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu.
13. Naruszenia przepisów w kantorze mogą związane być: z brakiem rejestrowania transakcji ponadprogowych, brakiem rejestrowania transakcji powiązanych, z rozbijaniem transakcji przekraczających sumę 15000 euro w celu ich niezarejestrowania, z brakiem rejestrowania transakcji uchożdzących za „podejrzane” (transakcje tzw. „podejrzane” są opisane w rozdziale III), z brakiem zastosowania środków bezpieczeństwa finansowego w sytuacjach tego wymagających, z brakiem oceny i analizy ryzyka w sytuacjach tego wymagających, z brakiem ustalania osób zajmujących eksponowane stanowisko polityczne, z brakiem zastosowania się do obowiązku identyfikacji klientów w wyżej wymienionych typach transakcji, nie zastosowaniem się do obowiązku przekazania danych do Generalnego Inspektora, z brakiem zastosowania się do innych obowiązków wynikających z Ustawy z dnia 1 marca 2018 r.
14. W przypadku przesyłania zgłoszeń do Generalnego Inspektora zapewniona jest możliwość ich odbierania: w postaci elektronicznej pod wskazanym przez Generalnego Inspektora adresem poczty elektronicznej – sygnalisci.GIIF@mf.gov.pl ; w postaci papierowej pod wskazanym przez Generalnego Inspektora adresem do korespondencji: Generalny Inspektor Informacji Finansowej, Zespół ds. sygnałów w sprawach prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu, ul. Świętokrzyska 12 00-916 Warszawa, z dopiskiem: „w kancelarii nie otwierać”.
15. Osoba odpowiedzialna w treści zgłoszenia wskazuje adres korespondencyjny lub adres poczty elektronicznej, tj. „adres do kontaktu”.
16. GIIF przekazuje osobie zgłaszającej informacje na temat działań, jakie mogą być podejmowane po przyjęciu zgłoszenia, na adres do kontaktu, w terminie nie dłuższym niż 30 dni roboczych od dnia odebrania zgłoszenia.
17. Od informującego wymaga się dostarczenia informacji na temat każdego znanego szczegółu naruszenia, w szczególności: daty naruszenia, charakteru naruszenia, osób uczestniczących w naruszeniu, świadków naruszenia, posiadanych dowodów naruszenia.
18. Sposób odbierania zgłoszeń naruszenia przepisów z zakresu przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu określa ww. rozporządzenie z dnia 16 maja 2018 r.

Rozdział VI

Obowiązek przekazywania i gromadzenia informacji.

1. Kantor przekazuje Generalnemu Inspektorowi informacje o przeprowadzonej transakcji kupna lub sprzedaży wartości dewizowych, której równowartość przekracza 15 000 euro.
2. Przeliczenia kwot wyrażonych w euro dokonuje się według średniego kursu waluty ogłoszonego przez NBP, obowiązującego w dniu przeprowadzania transakcji.
3. W celu realizacji po raz pierwszy obowiązków omawianych w tym rozdziale kantor przekazuje do Generalnego Inspektora formularz identyfikujący instytucję obowiązaną.
4. W przypadku zmiany danych firmy wysyłanych w formularzu identyfikacyjnym kantor dokonuje niezwłocznie ich aktualizacji.
5. Kantor przekazuje informacje w terminie 7 dni od dnia: przeprowadzenia transakcji kupna lub sprzedaży wartości dewizowych .
6. Przekazywane informacje zawierają: niepowtarzalny identyfikator transakcji w ewidencji instytucji obowiązanej; datę albo datę i godzinę przeprowadzenia transakcji; dane identyfikacyjne, o których mowa w art. 36 ust. 1 Ustawy z dnia 1 marca 2018 r., klienta wydającego dyspozycję posiadane dane identyfikacyjne, o których mowa w art. 36 ust. 1 Ustawy z dnia 1 marca 2018 r., pozostałych stron transakcji; kwotę i walutę transakcji; rodzaj transakcji; tytuł transakcji; sposób wydania dyspozycji przeprowadzenia transakcji.
7. Kantor zawiadamia Generalnego Inspektora o okolicznościach, które mogą wskazywać na podejrzenie popełnienia przestępstwa prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu. Zawiadomienie jest przekazywane niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 2 dni roboczych od dnia potwierdzenia przez instytucję obowiązaną podejrzenia.
8. W zawiadomieniu podaje się: dane identyfikacyjne, o których mowa w art. 36 ust. 1 Ustawy z dnia 1 marca 2018 r., klienta instytucji obowiązanej przekazującej zawiadomienie; posiadane dane identyfikacyjne, o których mowa w art. 36 ust. 1 Ustawy z dnia 1 marca 2018 r., osób fizycznych, osób prawnych i jednostek organizacyjnych nieposiadających osobowości prawnej, niebędących klientami instytucji obowiązanej przekazującej zawiadomienie; rodzaj i wielkość wartości majątkowych oraz miejsce ich przechowywania, posiadane informacje o rozpoznanym ryzyku prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu oraz o czynie zabronionym, z którego mogą pochodzić wartości majątkowe; uzasadnienie przekazania zawiadomienia.
9. Informacje o transakcjach ponadprogowych art 72 ustawy przekazywane są drogą teletransmisji z wykorzystaniem strony internetowej. Adres strony internetowej: <https://www.giif.mof-net.gov.pl/giif/> Na żądanie Generalnego Inspektora kantor niezwłocznie przekazuje lub udostępnia posiadane informacje lub dokumenty, niezbędne do realizacji zadań Generalnego Inspektora określonych w ustawie, w tym dotyczące klientów, przeprowadzonych transakcji, w zakresie danych określonych w art.72 ust.6 Ustawy z dnia 1 marca 2018 roku, rodzaju i wielkości wartości majątkowych oraz miejsca ich przechowywania, stosowania środka bezpieczeństwa finansowego, o którym mowa w art.34 ust.1 pkt 4 Ustawy z dnia 1 marca 2018 roku. Generalny Inspektor w zadaniu ,o którym mowa może wskazać termin oraz formę przekazania lub udostępnienia informacji lub dokumentów, zakres informacji oraz termin do ich przekazania przez instytucję obowiązaną w związku ze stosowaniem środka bezpieczeństwa finansowego o którym mowa w art.34 ust, 1 pkt 4 Ustawy z dnia 1 marca 2018 r., lub w związku z określonymi transakcjami okazjonalnymi. Informacje i dokumenty, o których mowa powyżej są przekazywane i udostępniane nieodpłatnie..
10. Kantor, dostarczając dane z rejestru po raz pierwszy, przekazuje równocześnie wypełniony formularz identyfikujący

11. W przypadku zmiany danych firmy wysyłanych w formularzu identyfikującym kantor dokonuje niezwłocznie ich aktualizacji
12. Informacja o transakcjach oraz formularz identyfikujący są przekazywane zgodnie z odpowiadającymi im wzorami dokumentów elektronicznych, o których mowa w art. 78 ust. 2 ustawy z dnia 1 marca 2018 r, opublikowanymi w centralnym repozytorium wzorów dokumentów elektronicznych.
13. Dane przekazywane w formie elektronicznej w sposób określony powyżej są opatrzone bezpiecznym podpisem elektronicznym, w rozumieniu ustawy z dnia 18 września 2001 r. o podpisie elektronicznym, przez osobę, która w związku z art. 8 ustawy została wyznaczona do realizacji obowiązków określonych w ustawie.
14. Dane przekazywane w formie elektronicznej są opatrzone bezpiecznym podpisem elektronicznym, w rozumieniu ustawy z dnia 18 września 2001 r. o podpisie elektronicznym osoby, która została wyznaczona do realizacji obowiązków określonych w ustawie.
15. Jeśli Kantor stwierdzi błędy w dostarczonej informacji, przekazuje Generalnemu Inspektorowi, w terminie siedmiu dni od dnia ich ujawnienia, skorygowane dane. Dane te, są dostarczane z wykorzystaniem takiego samego nośnika informacji, jakiego instytucja obowiązana użyła do przekazu korygowanej informacji.
16. Generalny Inspektor może zażądać ponownego przekazania danych, w przypadku gdy stwierdzi, że otrzymana przesyłka jest uszkodzona lub dane z rejestru zostały przekazane z naruszeniem trybu ustalonego w rozporządzeniu.

Rozdział VII

Wstrzymanie transakcji.

1. Kantor niezwłocznie zawiadamia Generalnego Inspektora, za pomocą środków komunikacji elektronicznej, o przypadku powzięcia uzasadnionego podejrzenia, że określona transakcja lub określone wartości majątkowe mogą mieć związek z praniem pieniędzy lub finansowaniem terroryzmu.
2. W zawiadomieniu kantor przekazuje pozostające w jej posiadaniu informacje związane z powziętym podejrzeniem oraz informację o przewidywanym terminie przeprowadzenia transakcji, o której mowa w p. 1. Do zawiadomienia przepis art. 74 ust. 3 Ustawy z dnia 1 marca 2018 r. stosuje się odpowiednio.
3. Po otrzymaniu zawiadomienia Generalny Inspektor dokonuje niezwłocznie potwierdzenia jego przyjęcia, w postaci urzędowego poświadczenia odbioru, zawierającego w szczególności datę i godzinę przyjęcia zawiadomienia.
4. Generalny Inspektor w przypadku uznania, że transakcja, o której mowa w p. 1, może mieć związek z praniem pieniędzy lub finansowaniem terroryzmu, przekazuje instytucji obowiązanej żądanie wstrzymania transakcji na okres nie dłuższy niż 96 godzin, licząc od daty i godziny wskazanych w potwierdzeniu, o którym mowa w p. 3. Niezwłocznie po otrzymaniu tego żądania instytucja obowiązana wstrzymuje transakcję. W żądaniu Generalny Inspektor określa wartości majątkowe objęte żądaniem.
5. Generalny Inspektor może zwolnić kantor z obowiązku, o którym mowa w p. 6, w przypadku gdy posiadane informacje nie dają podstaw do zawiadomienia prokuratora o podejrzeniu popełnienia przestępstwa prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu albo w przypadku uznania, że wstrzymanie transakcji mogłyby utrudnić wykonywanie zadań organom wymiaru sprawiedliwości oraz służbom lub instytucjom odpowiedzialnym za ochronę porządku publicznego, bezpieczeństwa obywateli lub ściganie sprawców przestępstw lub przestępstw skarbowych.

6. Do czasu otrzymania żądania, o którym mowa w p. 4, lub zwolnienia, o którym mowa w p. 5, nie dłużej jednak niż przez 24 godziny, licząc od momentu potwierdzenia przyjęcia zawiadomienia, o którym mowa w p. 3, kantor nie przeprowadza transakcji, o której mowa w p. 1.
7. Niezwłocznie po przekazaniu żądania, o którym mowa w ust. 5, Generalny Inspektor zawiadamia właściwego prokuratora o podejrzeniu popełnienia przestępstwa prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu.
8. Po otrzymaniu zawiadomienia, o którym mowa w p. 7, prokurator może postanowieniem wstrzymać transakcję na czas oznaczony, nie dłuższy niż 6 miesięcy, licząc od dnia otrzymania tego zawiadomienia.
9. Kantor na wniosek klienta wydającego dyspozycję o których mowa w p. 1, lub będącego posiadaczem albo właścicielem wartości majątkowych, o których mowa w p. 1, może poinformować tego klienta o przekazaniu przez Generalnego Inspektora żądania, o którym mowa w p. 4. W tym przypadku przepisu o zachowaniu tajemnicy art. 54 Ustawy z dnia 1 marca 2018 r. nie stosuje się.
10. Wstrzymanie transakcji upada, jeżeli przed upływem 6 miesięcy, licząc od dnia otrzymania zawiadomienia, o którym mowa w p. 7, nie zostanie wydane postanowienie o zabezpieczeniu majątkowym lub postanowienie w przedmiocie dowodów rzeczowych.
11. Generalny Inspektor w przypadku uznania, że określona transakcja lub określone wartości majątkowe mogą mieć związek z praniem pieniędzy lub finansowaniem terroryzmu, przekazuje kantorowi, za pomocą środków komunikacji elektronicznej, żądanie wstrzymania transakcji. Kantor wstrzymuje transakcję na okres nie dłuższy niż 96 godzin, licząc od momentu otrzymania żądania, o którym mowa powyżej. Niezwłocznie po przekazaniu żądania, o którym mowa powyżej, Generalny Inspektor zawiadamia właściwego prokuratora o podejrzeniu popełnienia przestępstwa prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu.
12. Kantor niezwłocznie zawiadamia właściwego prokuratora o przypadku powzięcia uzasadnionego podejrzenia, że wartości majątkowe będące przedmiotem transakcji pochodzą z przestępstwa innego niż przestępstwo prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu lub z przestępstwa skarbowego albo mają związek z przestępstwem innym niż przestępstwo prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu lub z przestępstwem skarbowym.
13. W zawiadomieniu kantor przekazuje pozostające w jej posiadaniu informacje związane z powziętym podejrzeniem oraz informację o przewidywanym terminie przeprowadzenia transakcji, o której mowa w ust. 12.
14. Do czasu otrzymania postanowienia, o którym mowa w p. 15, nie dłużej niż przez 96 godzin, licząc od momentu przekazania zawiadomienia, o którym mowa w p. 12, kantor nie przeprowadza transakcji, o której mowa w p. 1.
15. W terminie określonym w p. 14 prokurator wydaje postanowienie o wszczęciu lub odmowie wszczęcia postępowania, o którym niezwłocznie zawiadamia kantor. W przypadku wszczęcia postępowania prokurator, w drodze postanowienia, dokonuje wstrzymania transakcji na okres nie dłuższy niż 6 miesięcy, licząc od dnia otrzymania zawiadomienia, o którym mowa w p. 12.
16. Postanowienie w przedmiocie wstrzymania transakcji o którym mowa w p. 15, może zostać wydane również pomimo braku zawiadomienia określonego w p. 12.

17. W postanowieniu, o którym mowa w p. 15, określa się zakres, sposób i termin wstrzymania transakcji . Na postanowienie przysługuje zażalenie do sądu właściwego do rozpoznania sprawy.
18. Wstrzymanie transakcji upada, jeżeli przed upływem 6 miesięcy od dnia wydania postanowienia, o którym mowa w p. 15 i 16, nie zostanie wydane postanowienie o zabezpieczeniu majątkowym lub postanowienie w przedmiocie dowodów rzeczowych.
19. Niezwłocznie po otrzymaniu postanowień, o których mowa w ust. 15 i 18, kantor przekazuje Generalnemu Inspektorowi, za pomocą środków komunikacji elektronicznej, informacje o zawiadomieniach, o których mowa w p. 12, oraz kopie tych postanowień.
20. Kantor niezwłocznie zawiadamia Generalnego Inspektora, za pomocą środków komunikacji elektronicznej, o przeprowadzeniu transakcji, o której mowa w p. 1, w przypadku gdy przekazanie zawiadomienia było niemożliwe przed jej przeprowadzeniem. W zawiadomieniu kantor uzasadnia przyczyny wcześniejszego nieprzekazania zawiadomienia oraz przekazuje pozostające w jej posiadaniu informacje potwierdzające powzięcie podejrzenia, o którym mowa w p. 1. Przepis art. 74 ust. 3 Ustawy z dnia 1 marca 2018 r. stosuje się odpowiednio.
21. Kantor niezwłocznie zawiadamia właściwego prokuratora o przeprowadzeniu transakcji, o której mowa w p. 12, w przypadku gdy przekazanie zawiadomienia o tej transakcji było niemożliwe przed jej przeprowadzeniem. W zawiadomieniu kantor uzasadnia przyczyny wcześniejszego nieprzekazania zawiadomienia oraz przekazuje pozostające w jej posiadaniu informacje potwierdzające powzięcie podejrzenia, o którym mowa w p. 12. Przepis p. 18 stosuje się odpowiednio.
22. Do biegu terminów, o których mowa w p. 4 i 6, p. 11 oraz p. 14, nie wlicza się sobót i dni ustawowo wolnych od pracy.

Rozdział VIII

Szczególne środki ograniczające.

1. W celu przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu kantor stosuje szczególne środki ograniczające wobec osób i podmiotów, o których mowa w p. 2. Szczególne środki ograniczające polegają na: zamrożeniu wartości majątkowych będących własnością, posiadanych, kontrolowanych pośrednio oraz bezpośrednio przez osoby i podmioty, a także korzyści pochodzących z tych wartości majątkowych, przez co rozumie się zapobieganie ich przenoszeniu, zmianie lub wykorzystaniu, a także przeprowadzeniu z udziałem tych wartości jakiegokolwiek operacji w jakikolwiek sposób, który może spowodować zmianę ich wielkości, wartości, miejsca, własności, posiadania, charakteru, przeznaczenia lub jakąkolwiek inną zmianę, która może umożliwić osiągnięcie z nich korzyści.
2. Kantor stosuje szczególne środki ograniczające wobec osób i podmiotów wskazanych na: Listach ogłaszanych przez Generalnego Inspektora na podstawie rezolucji Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych wydanych na podstawie rozdziału VII Karty Narodów Zjednoczonych, dotyczących zagrożeń dla międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa spowodowanych aktami terrorystycznymi, w szczególności na listach, o których mowa w pkt 3 rezolucji 2253 (2015) Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych lub w pkt 1 rezolucji 1988 (2011) Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych;
- Liście osób i podmiotów, wobec których stosuje się szczególne środki ograniczające, prowadzonej przez Generalnego Inspektora Informacji Finansowej, o której mowa w art. 120 Ustawy z dnia 1 marca 2018 r. (lista podmiotów, w sprawie których Komitet Bezpieczeństwa Finansowego wydał rekomendację, a GIIF decyzję odnośnie stosowania wobec nich szczególnych środków ograniczających w celu zapobiegania terroryzmowi oraz jego finansowaniu).

- publikowanych w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej ministra właściwego do spraw finansów publicznych.
3. Według publikacji z dnia 22 czerwca 2018 r. „Komunikat w sprawie nowych zasad stosowania szczególnych środków ograniczających” opublikowanej w Biuletynie Informacji Publicznej MF: „Wskazać należy jednak, że niezależnie od przepisów ustawy o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, na terenie RP stosowane są przepisy rozporządzeń unijnych, dotyczące szczególnych środków ograniczających. Ponieważ rozporządzenia UE obowiązują w państwach członkowskich UE bezpośrednio, to obowiązek ich stosowania nie został przywołany w przepisach ustawy. Listy podmiotów związanych z działalnością terrorystyczną, objętych sankcjami finansowymi na podstawie rozporządzeń Rady Unii Europejskiej określają załączniki do: 1) Rozporządzenia 881/2002 wprowadzającego środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom związanym z ISIL (Daisz) i z organizacjami Al-Kaidy, zawierającego listę osób wskazywanych przez Komitet 1267, 2) Rozporządzenia 753/2011 wprowadzającego środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom w związku z sytuacją w Afganistanie, zawierającego listę podmiotów powiązanych z Talibami, 3) Rozporządzenia 2580/2001 wprowadzającego środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom zidentyfikowanym na poziomie UE jako te, przeciwko którym należy stosować szczególne środki ograniczające w związku z podejrzeniem ich zaangażowania w działalność terrorystyczną (poprzedzonego Wspólnym Stanowiskiem 931/2001). Treść ww. rozporządzeń oraz listy, o których mowa powyżej publikowane są w oficjalnym Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej. Można je również znaleźć w portalu EUR-Lex:-
 - rozporządzenie 881/2002: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/ALL/?uri=CELEX:32002R0881&qid=1529489844300,->
 - rozporządzenie 753/2011: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/ALL/?uri=CELEX:32011R0753&qid=1529490181565,->
 - rozporządzenie 2580/2001: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/ALL/?uri=CELEX:32001R2580&qid=1529490272801,-> oraz na stronie Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych: https://eeas.europa.eu/headquarters/headquarters-homepage/8442/consolidated-list-sanctions_en"
 4. Kantor zamraża wartości majątkowe oraz nie udostępniają ich bez uprzedniego informowania osób i podmiotów, o których mowa w p. 2. Wszystkie posiadane informacje związane z zamrożeniem wartości majątkowych lub ich nieudostępnieniem są przekazywane do Generalnego Inspektora niezwłocznie, jednak nie później niż w terminie 2 dni roboczych od dnia dokonania zamrożenia lub nieudostępnienia wartości majątkowych.
 5. W przypadku gdy Generalny Inspektor otrzyma informację o zastosowaniu środków ograniczających wobec osoby lub podmiotu, które nie są wymienione na listach, o których mowa w p. 2, wydaje decyzję o zwolnieniu z zamrożenia wartości majątkowych lub o ich udostępnieniu.
 6. Zamrożenie w działalności kantorowej polega na zajęciu wartości dewizowych bądź środków finansowych klienta wyrażonych w polskich złotych, o których mowa w p.6, przy jednoczesnym nie zrealizowaniu transakcji zamiany wartości dewizowych. Powyżej opisane środki finansowe należy opisać co do wartości oraz ze specyfikacją liczby banknotów i nominałów zabezpieczy w sejfie kantoru, po uprzednim włożeniu ich do koperty. Nie należy łączyć tych środków finansowych z innymi banknotami w kantorze.
 7. W działalności kantorowej przy ograniczonej znajomości klientów zamrożenie realizowane jest w szczególnych sytuacjach, kiedy pojawia się wiedza na temat klienta, który miałby okazać się osobą albo podmiotem wymienionym w p. 2.
 8. O fakcie zamrożenia wartości majątkowych klienta należy niezwłocznie poinformować osobę wyznaczoną jako kadra kierownicza w trybie art. 6. Ustawy z dnia 1 marca 2018 r., która jest zobligowana do przekazania informacji, o których mowa w p. 4. do Generalnego Inspektora.
 9. Kantor stosuje wobec swoich klientów szczególne środki ograniczające, polegające na zamrożeniu oraz nieudostępnieniu wartości majątkowych tym osobom i podmiotom, które zostały wskazane na listach ogłaszanych przez Generalnego Inspektora Informacji Finansowej (GIIF). Lista

osób i podmiotów, wobec których należy stosować szczególne środki ograniczające, publikowana jest na stronie internetowej: <http://www.gov.pl/web/finanse/lista-osob-i-podmiotow-wobec-ktorych-stosuje-sie-szczegolne-srodk-i-ograniczajace-na-podstawie-art-118-ustawy-z-dnia-1-marca-2018-r-o-przeciwdzialaniu-praniu-pieniedzy-i-finansowaniu-terroryzmu>. Z powyższej strony kantor pobiera plik o nazwie: „podmioty_sankcje.xlsm” z danymi osób i podmiotów wobec których stosuje się szczególne środki ograniczające. GIIF uruchomił newsletter, dzięki któremu Kantor będzie mógł na bieżąco uzyskiwać informacje o zmianach na publikowanych przez GIIF listach osób i podmiotów, wobec których należy stosować szczególne środki ograniczające na stronie internetowej pod adresem: <https://www.gov.pl/web/finanse/newsletter-giif>. Kantor będzie stosował szczególne środki ograniczające, również na podstawie przepisów bezpośrednio obowiązujących, rozporządzeń unijnych. W stosunku do osób i podmiotów podejrzanych o związku z terroryzmem obowiązują przepisy następujących rozporządzeń: Rozporządzenie Rady (WE) nr 2580/2001 z dnia 27 grudnia 2001 w sprawie szczególnych środków restrykcyjnych skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom mających na celu zwalczanie terroryzmu. Rozporządzenie Rady (WE) nr 881/2002 z dnia 27 maja 2002 r. wprowadza niektóre szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom związanym z Osamą bin Ladenem, siecią Al-Kaida i Talib i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 467/2001 zakazujące wywozu niektórych towarów i usług do Afganistanu, wzmocniające zakaz lotów i rozszerza zamrożenie funduszy i innych środków finansowych w odniesieniu do Talibów w Afganistanie, Rozporządzenie Rady (UE) nr 753/2011 z dnia 1 sierpnia 2011 r. w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, grupom, przedsiębiorstwom i podmiotom w związku z sytuacją w Afganistanie, Rozporządzenie Rady (UE) 2016/1686 z dnia 20 września 2016 r. nakładają dodatkowe środki ograniczające przeciwko ISIL(Daisz) i Al- Kaidzie oraz osobom fizycznym i prawnym, podmiotom lub organom z nimi związanym.

Rozdział IX

Ochrona danych i udostępnianie informacji

1. Do ujawniania Generalnemu Inspektorowi informacji w trybie i zakresie przewidzianym ustawą nie stosuje się przepisów ograniczających udostępnianie informacji lub danych objętych tajemnicą, z wyjątkiem informacji niejawnych w rozumieniu przepisów o ochronie informacji niejawnych.
2. W celu realizacji zadań ustawowych Generalny Inspektor może: zbierać i wykorzystywać niezbędne informacje zawierające dane osobowe oraz przetwarzać je w rozumieniu przepisów o ochronie danych osobowych, także bez wiedzy i zgody osoby, której dane dotyczą; tworzyć zbiory danych osobowych; przetwarzać informacje, o których mowa w art. 76 ust. 1 pkt 5 Ustawy z dnia 1 marca 2018 r., objęte tajemnicą telekomunikacyjną w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2017 r. poz. 1907 i 2201 oraz z 2018 r. poz. 106, 138 i 650).
3. Dane, o których mowa w art. 27 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych, mogą być zbierane i wykorzystywane oraz przetwarzane przez Generalnego Inspektora wyłącznie w przypadku, gdy jest to niezbędne ze względu na zakres wykonywanych zadań lub czynności.
4. Zasady przechowywania danych zbieranych przez kantor opisane zostały w rozdziale IV oraz VI.

5. Kantor przed nawiązaniem stosunków gospodarczych lub przeprowadzeniem transakcji okazjonalnej informuje klienta o przetwarzaniu jego danych osobowych, w szczególności o obowiązkach instytucji obowiązanej wynikających z ustawy w zakresie przetwarzania tych danych - Unijne rozporządzenie dotyczące ochrony danych osobowych - Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 roku w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (dalej zwane: RODO). Stosowna informacja o przetwarzaniu danych osobowych umieszczona jest w miejscu widocznym dla klienta. Przetwarzanie informacji o beneficjentach rzeczywistych przez kantor odbywa się bez wiedzy osób, których informacje te dotyczą.

Rozdział X

Kontrola wewnętrzna .

- 1, Właściciel kantoru w przedziale czasowym raz na kwartał przeprowadza kontrole wewnętrzną, która ma na celu monitorowanie zgodności działań personelu z procedurami wewnętrznymi oraz zapewnienie weryfikacji oceny ryzyka oraz zarządzania ryzykiem.
2. Kontrola sporządzana jest w postaci papierowej i przechowywana w siedzibie kantoru przez okres 5 lat.

Rozdział XI

Postanowienia końcowe.

1. Niniejsza procedura wchodzi w życie z dniem 01.02.2023 r.
2. Procedura i załączniki zostały zaakceptowane przez: Tomasz Kulikowski – Prezesa Zarządu.

Załączniki do wewnętrznej procedury:

1. Dane klienta
 - 1a. Dla klienta będącego osobą prawną
 - 1b. Dla klienta będącego osobą fizyczną
2. Okresowa ocena ryzyka na podstawie analizy ryzyka związanego z praniem pieniędzy oraz finansowaniem terroryzmu.
3. Analiza przeprowadzonej transakcji + wynik bieżącej analizy łącznie
4. Oświadczenie PEP